

Preek Johannes 04,42, voor 9 juli 2017mi, begin ZP, nr 561, JWB.

Votum en zegengroet	
Zingen	Ps 68:8,13
Gebed	
Zingen / luisteren	'met open armen', schrijvers van gerechtigheid
Lezen	Johannes 4: 4-30; 39-42 (2 lezers m/v)
Zingen	'als je dorst hebt' Elly en Rickert (ZP)
Groep 8	
Tekst	Johannes 4:42
Preek	
Zingen	Ps 105:1,2,3
Belijdenis	
Zingen	Gk 108 (t)
Gebed	
Collecte	
Zingen	Opw 553
Zegen	
voorbereiding	Opw 733, 695 (engels) en 697 voorbereid. Onze Vader van Elly en Rikkert (maaltijd)
Eten	

Kinderen van oud groep 7, volgend jaar naar 8, ev ook as 7 er bij.

School is voorbij. Veel geleerd? We gaan eens kijken, wat jullie onthouden hebben. Je mag overleggen; ik stel een paar vragen.

1

Hoeveel is 46 plus 51? [97]
Hoeveel is 45 gedeeld door 9? [5]
In welk jaar begon WO II in Nederland? Wanneer afgelopen? [1940 / 45]
Wat is de hoofdstad van Frankrijk? [Parijs]
Vluchtelingen in bootjes naar Italië of Griekenland. Welke zee? [Middell Zee]
Welke partijen onderhandelen over een nieuw kabinet? [VVD, CDA, D66, CU].
Een naam van de leiders? [Rutte, Buma, Pechtholt, Segers]
Weet iemand de naam van een leerling van de Heer Jezus? [Petrus, Johannes..]
Wat deed de Heer Jezus met zieken? [beter maken]
Wat is er met de Heer Jezus gebeurd na zijn dood? [opgestaan]
Hoe heet de moeder van koning Willem Alexander? Hoe heet zijn vrouw? Hoe zijn dochter? [Prinses Beatrix, koningin Maxima, prinses Amalia]

Hoe weet je al deze dingen? [vader/moeder/school/televisie/krant].
Heb je het zelf gecontroleerd?
Bijvoorbeeld namen van moeder, vrouw, dochter van de koning?
Wie heeft dat aan de koning zelf gevraagd? [Nee, dat kan niet.]
Bijna alles wat je weet, weet je van anderen.
(klik) Wij worden wijs van 'wat anderen zeggen...'

Volgend jaar naar groep 8 (7) en ook daar nog veel leren.
Als je vader en moeder iets zeggen, geloof je dat.

zelf contact

Als de meester of juf iets zegt, dan ik dat waar.
Over een paar jaar wordt dat een beetje anders, dan ga je meer zelf nadenken
en dan denk je wel eens: hoe weten ze dat eigenlijk?
Is dat eigenlijk wel waar?

Wij geloven dat de Heer Jezus hier op aarde was, dat Hij zieken beter
maakte en dat Hij opstond uit de dood.
Maar ik heb dat zelf niet gezien. Jullie ook niet.
Geloven we dan maar wat anderen zeggen... ?

Ik ga uitleggen, dat we niet geloven, omdat andere mensen dat zeggen.
God zorgt ervoor, dat wij Hem geloven, omdat we Hem zelf kennen.
Ik hoop, dat jullie over een jaar of 10 belijdenis doen.
En dan zeg je: ik geloof, niet omdat mijn vader en moeder dat leuk vinden, ik
geloof ook niet, omdat de dominee een aardige man is of omdat ik dan een
knuffel van mijn oma krijg.
Maar dan zeg je: ik geloof, omdat ik God zelf kent en liefheb.
Ik weet het zelf.
Daar gaat de preek over.
(ga maar weer zitten, dan lees ik de tekst)

(klik) [Johannes 4:42]

Gemeente van Christus, gasten,
(klik) Wat ouders en juffen en meesters zeggen, dat geloof je.
Hoe meer dan doorleeft en gemeend is, hoe langer dat ook blijft.
Als je ouder wordt, is het automatisch aannemen van wat anderen zeggen
voorbij.
Maar gelukkig niet helemaal.
Onze eerste neiging blijft geloof en vertrouwen.

Daarin speelt uitstraling een grote rol, geloofwaardigheid.
Ook bij een verkoper of politicus: hoe komt hij over?
Doet hij wat hij zegt, klopt het met wat je verder hem ziet?
Zeker rond geloof en kerk is geloofwaardigheid belangrijk, opvoeding,
zomerproject, dienst voor gasten.
Elke belofte die we aan anderen vertellen is kansloos als we er niet zelf in
geloven of er naar verlangen.

(klik) Geloof hangt aan *wat we zeggen* en vooral aan wat we *uitstralen*.

Wat ouders, jeugdleiders, ouderlingen, predikanten doen: het moet echt en
gemeend zijn, authentiek.
Zonder dat komt je boodschap – hoe mooi of waar ook – niet over.
Vorig jaar promoveerde dominee Marinus Beute over dit onderwerp.
Zijn boek heet: *wie ben ik als ik preek*¹?
Dat gaat over de persoon in je werk als predikant.

---

¹ *Wie ben ik als ik preek?* Marinus Beute, 2016

Zo werkt het toch?

Een dominee met een goede preek, leest saai voor, dat raakt je niet.

Een andere keer weinig boodschap of inhoud, maar enthousiast, emotioneel.

Dat komt binnen.

Het is duidelijk: uitstraling is belangrijk.

Ouders vertellen over God, over Gods liefde, zijn regels.

Dat heeft invloed.

Maar nog meer hun houding: hebben zij de Heer zelf lief; zie je dat?

Laten zij zien, dat de Heer belangrijker is dan hun eigen wil.

Als kinderen jong zijn, geloven ze hun ouders.

Als ouders zeggen, dat God bestaat en dat Hij voor hen zorgt, dan is dat zo.

Maar kinderen worden ouder.

Vaak krijgen ze een periode, dat zij twifelen aan alles.

Zij geloven niet alles wat de ouders zeggen.

En je kan als ouders niet bewijzen dat God bestaat.

Je kunt wel iets anders: laten zien wat God in je jouw leven doet.

Laten zien hoe belangrijk Hij voor jou *zelf* is en hoe Hij *jouw* leven verandert en mooi maakt.

Gods bestaan kan ik niet bewijzen, wel Gods invloed in je mijn leven.

Dat is de tekst.

De Heer Jezus praat met een vrouw.

Volgende week hoop ik over dat gesprek te preken.

Het loopt er op uit, dat ze zegt in haar stad: 'er is een Man en Hij vertelde mij, hoe mijn leven is. Zou dat niet de Messias zijn (vers 29)'?

Dat komt nog een keer terug in vers 39: 'Hij weet alles van me'.

Haar stadgenoten horen haar dat zeggen.

Zouden ze haar geloven? Wat denkt u?

Stel: iemand uit uw straat zegt: 'ik heb een man ontmoet en hij zei prachtige dingen en ik weet zeker: hij is een boodschapper van God.

Hij is geweldig, ga mee'.

Gelooft u dat dan?

Nee, ik denk het niet.

Die mensen uit Samaria ook niet, lijkt me.

Waarom gaan ze toch mee?

Niet uit geloof.

Iets anders: ze zien dat deze vrouw geraakt is.

Zij is anders.

Anders over haar verleden, opener?

Volgende week zal iets meer vertellen over deze vrouw.

Het lijkt er op, dat ze niet echt gezien was in haar dorp.

Is ze nu opener, toegankelijker geworden?

Hoe dan ook, deze vrouw is geraakt.
Dat zien haar stadgenoten.
Dat maakt nieuwsgierig.
Of die Man nu de Messias is, of dat nu waar is of niet, nu niet belangrijk.
Maar er is iets bijzonders: 'dat willen we zien'.

Zo is het nog steeds.
Als we van de week op het terras zitten.
En u zegt tegen een vader die zijn zoontje naar de kinderclub brengt: 'weet u, Jezus is de Zoon van God. Kijk, dat staat hier in de bijbel'.
De kans is groot, dat het hem niets zegt.
We kunnen niemand het geloof geven.

Wat kan wel?
Ik kan wel – en dat is al lastig genoeg – op één of andere manier laten merken, dat de Heer Jezus belangrijk voor *mij* is.
Ik kan iets uitstralen, dat ik geraakt ben door Hem.
Zo gaat het: of de bijbel waar is of niet, dat kunnen onze gasten niet beoordelen.
Je weet nog te weinig.
Maar een gast kan wel zien of het geloof voor mij belangrijk is of niet.

Zo gaat dat bij ouders en kinderen.
Zo gaat dat bij vrienden.
Zo gaat ons dat komende week.
Geloof kunnen we niet geven.
Dat hoeft ook niet.
Stel je eens voor: een jongen en een meisje.
Ze vinden elkaar leuk, maar zij houdt verkering en verder contact wat af.
Zij zegt: 'ik vind God belangrijker dan jij; ik wil alleen een relatie met een gelovige jongen'.

Die jongen zal dat bijzonder vinden, vreemd misschien.
God belangrijker dan liefde?
Misschien gaat hij eens mee naar de kerk of een bijbelstudie.
Waarom?
Niet omdat hij ineens gelooft.
Ook niet omdat hij nu doet alsof hij gelooft.
Nee, hij heeft belangstelling.
Toch eens kijken: 'wat is dat, geloof? Wat is daar zo belangrijk aan'?

De mensen in Sichar, de mensen in Lage Land, onze gasten.
Wat trekt hen?
Waarom komen ze eens kijken?
Niet de inhoud, wat we vertellen over God, over de Heer Jezus.
Maar vooral wat we uitstralen.
Waarom doen ze al die moeite?
Waarom al zoveel jaar?
Wat is dat voor iets?

Waar gaat dit over?

(klik) *Wat anderen zeggen en uitstralen, voedt de belangstelling.*

Je ziet dat heel mooi bij de vrouw.

Je voelt dat haar toon verandert in het gesprek met de Heer Jezus.

Eerst haast vijandig: vreemd dat U mij om drinken vraagt.

Er ontstaat toch een gesprek, ze spot nog een beetje: mij water geven zonder emmer?

Dan iets meer belangstelling, doet alsof ze Jezus niet helemaal begrijpt; stelt wel een vraag.

Je ziet het belangstelling groeien.

Uiteindelijk gelooft ze Jezus als Hij zegt dat Hij de Messias is.

Een opklimming: afwijzing, een beetje belangstelling, meer belangstelling, geloof.

Het gaat snel, maar je ziet de stapjes.

En daar gaat het om.

Wij kunnen mensen het geloof niet geven.

Wat we wel kunnen is: belangstelling wekken.

En vanuit die belangstelling werkt de Heer Zelf aan geloof.

Zo is dat ook in het stadje.

Die voor hen onbekende Man is voor de vrouw belangrijk.

'Laten wij maar eens kijken wat voor man dat is'.

Dat Hij de Messias is, dat weten zij nog niet.

Ze gaan kijken en luisteren.

Hun belangstelling wordt meer.

Ze vragen de Heer Jezus te blijven; ze willen meer horen.

Geloven ze dan allemaal dat Hij de Messias is?

Nee, dat niet, maar ze zien nu zelf dat Hij een bijzondere man is.

Twee dagen geeft de Heer Jezus onderwijs.

Dan weten de mensen het: Hij is inderdaad de Verlosser.

Na twee dagen gelovig geworden om Zijn woord.

De Heer Jezus Zelf bracht hen tot geloof.

Dat zeggen ze tegen de vrouw: wij hebben jou niet meer nodig.

Wij hebben Hem zelf gehoord en gezien, *Hij* overtuigt ons.

Dat zegt ons iets voor komende week.

Wij maken geen geloof, we kunnen alleen belangstelling wekken.

En daarin is genoeg te doen.

Er zijn veel stapjes nodig om belangstelling te kweken.

Als je iemand één stap verder brengt, heb je al veel bereikt.

Iemand hier in de buurt heeft altijd gedacht: christenen zijn raar.

Ieder jaar loopt ze langs het plein: 'niks voor mij, zo'n zomerproject'.

Dan leest ze iets in de Havenloods.

Tja, die Ichthuskerk, toch wel goed bezig.
Een klein stapje, een kleine verandering in denken.

Iemand anders ontdekt: hé, mijn collega is christen.
Zijn ideeën zijn eigenlijk helemaal niet zo vreemd.
Een kleine stap.
Misschien ontdekt hij na een tijdje, dat die ideeën gebaseerd zijn op de bijbel.
Weer een stap, een belangrijke.

Zo zijn er allerlei stapje de tot belangstelling kunnen leiden.
Iemand is verbaasd over een wand vol kaarten in een verpleeghuis.
Logisch, zegt een verpleegster, zij is lid van de kerk.
Hè, is dat ook christendom?

Iemand merkt op: onder christenen is een goede sfeer.
Een ander ontdekt, dat alle vrijwilligers van het Palet christen zijn.
Weer een ander hoort, dat het salaris van de predikant met 500 man opgebracht wordt.
En dan geven ze ook nog voor allerlei andere projecten, zelfs iemand in dienst voor een nieuw soort kerk.
Hè, is dat ook christendom?
Kleine stappen die belangstelling voor de Heer Jezus groter maken.

Kijk zo naar komende week: belangstelling wekken.
En wat het effect is, geen idee, we laten het aan de Heer over.
Hij heeft geduld; Hij ziet de lange termijn.
Dat valt me op bij oudere mensen die belangstelling krijgen voor de Heer Jezus.
Vaak zeggen zij: vroeger ging ik naar een zondagschool van de kerk.
Daar is mijn belangstelling ontstaan; nu wil ik meer weten.

Mooi toch?
We vertellen straks kinderen over de Heer.
Je ziet eigenlijk nooit direct effect.
Maar de Heer heeft geduld.
Jaren later oogst Hij wat lang geleden kinderclubmensen gezaaid hebben.
En daarom, de grote groepen kinderen deze week: misschien wel het belangrijkste middel dat God ons nu geeft.
Wie er bij betrokken is: je doet wellicht meer dan je zelf beseft.

Geloof komt niet in één keer.
Eerst is er ongelof, dan belangstelling, dan pas geloof.
En tussen deze drie grote stappen zitten veel kleine stapjes.
Als honderd mensen allemaal één klein stapje zetten, geweldig toch?
Denk daar eens aan deze week.
Wij wekken belangstelling.
Wat onze God ermee doet, dat komt later.

(klik) *Wat anderen zeggen en uitstralen voedt de belangstelling voor waar het om gaat.*

Eerst terug naar onszelf.
Ik zei dat uitstraling belangrijk is.
Ouders, jeugdwerkers, predikanten, wij allen op het zomerproject... als we niet menen wat we zeggen, als we niet zelf geloven, als we niet zelf met de Heer leven, dan hebben onze woorden weinig effect.
Als onze gastvrijheid niet door de Heer zelf aangestoken is; alles wat we doen is fake.

Uitstraling, authentiek zijn, heel belangrijk.
Veel mensen zeggen dat: als een predikant niet echt is, niets uitstraalt, niet enthousiast is, dan bereikt hij mij niet.
Is dat zo?
Is mijn uitstraling basis van uw geloof?
Kun je alleen geloven als je eerlijk en echt geloof ziet bij je ouders?
Blijf je alleen bij de kerk omdat de mensen er warm en fijn zijn?
Wat is de verhouding tussen de boodschap van God en onze uitstraling?

Laat ik proberen op deze manier antwoord te geven.
Stel je voor: je overlijdt en je ontmoet de Heer Jezus.
En Hij praat me je over je tijd hier op aarde.
En Hij vraagt: het geloof in Mij deed je weinig; hoe kwam dat?
Je interesseerde je nauwelijks voor Mij.
Hoe kwam dat?

Zeg je dan: 'ach ja, mijn ouders... lazen wel bijbel, maar praatten... niet echt.
En ik had een predikant, die mij niet kon boeien'.
Durf je dat antwoord te geven?
Wat vindt de Heer Jezus van dat antwoord?
En zelf, ben je zelf tevreden met je antwoord?

Of de Heer Jezus vraagt: 'hoe eerlijk was je?
Je was best slordig in je afspraken en bot tegen je collega's.
Paste dat nou met wat Ik wil'?
Durf je dan te antwoorden: 'mijn ouders zeiden er nooit wat van.
In de kerk deden anderen dat ook'.
Zou de Heer Jezus blij zijn met dat antwoord?
En je zelf?
U bent iemand die zelfstandig is, Je kiest zelf je vriend of vriendin, je echtgenoot, je kiest zelf je werk, je kiest zelf je hobby's en je kiest zelf voor je toekomst.
Maar zijn anderen dan verantwoordelijk zijn voor uw geloof?

Kijk, als ik sterf, vraagt de Heer aan mij: 'jij hebt al die jaren gepreekt.
Meende je wat je zei?
Was je enthousiast over mij?
Probeerde je ook zelf mijn wil te doen?

Of was je boodschap alleen voor anderen?
Leefde je zelf van genade?
Deed je zelf iets met die oproep tot geloof en bekering?
En hoe was je als vader?
Zagen je kinderen, dat je Mij lief had'?
Dit vraagt de Heer straks aan mij.

Maar u bent voor uzelf verantwoordelijk.
Waar het om gaat is je eigen band met de Heer.
Ik ben voor u alleen maar een hulp.
Ouders zijn maar hulp, net als jeugdleiders en docenten.
Iedereen heeft rechtstreeks contact met de Heer.
Je achter anderen verschuilen, kan niet.
Wij geloven omdat we de Heer zelf kennen, niet omdat anderen geloven.

(klik) *Wat anderen zeggen en uitstralen voedt de belangstelling voor waar het om gaat: de band met Christus zelf.*

Dat staat hier in de tekst.
De mensen van Sichar geloven niet meer vanwege die vrouw.
Zij zei, dat ze de Redder van de wereld had gezien.
Wat die vrouw zei, dat is niet meer het belangrijkste.
Ze maken zich van haar los.
Ze hebben rechtstreeks contact nu.
We hebben de Heer Jezus zelf gehoord.
'Ook als jij Hem niet meer gelooft, dan wij wel.
Wij hebben Hem zelf gehoord'.

8

Zo gaat dat: in het begin heb je anderen nodig, je ouders, vrienden, tantes, mensen in de kerk: jeugdleiders, predikanten.
Zij brengen je bij de Heer Jezus.
En dan is het aan jezelf.
Dan ben je zelf verantwoordelijk.

Kijk zo naar de komende week.
Mensen hebben ons nodig, tijdelijk, als startmotor.
Uitstraling is belangrijk.
Dat proberen we te doen: transparant, zelf met de Heer leven, vertellen welke rol de Heer in ons leven speelt.
En dat kan alleen als het gemeend is, als we zelf gevuld zijn van Gods liefde.

Maar dan is het aan hen.
En zo zie je het ook; je neemt iemand als het ware aan de hand.
Je vertelt over de Heer Jezus, neemt iemand mee naar de kerk, naar de Alphacursus.
Praten, vragen, vertellen, voordoen.
Alsof de ander op je leunt.
En dan ineens, zomaar merkt je iets van de zelfstandigheid.

Ineens gegrepen door de Heer Jezus zelf.

'Ik geloof niet meer om wat jullie zeggen, maar ik heb de Heer Jezus zelf gezien en gehoord.

Ik maak zelf contact, lees zelf uit de bijbel, ga uit mijzelf naar de kerk.

Want ik weet van Hemzelf, dat Hij werkelijk de redder van de wereld is'.

Zo komt de Heer uiteindelijk bij ons allemaal in ons leven.

De Heer stelt ons allemaal de vraag: wat geloof jij nu?

Hoe leef jij met Mij?

Hoe leef jij op Mijn wereld?

Heb jij Mij lief?

Heb jij Mijn liefde voor jouw ontdekt?

Dat is voor ons zo en voor de alle gasten.

Geloof wordt door anderen aangestoken door woorden en houding, belangstelling ervoor maakt het geloof sterker, maar het gebaseerd op de Heer zelf, rechtstreeks contact.

'Wij hebben Hem zelf gehoord en weten dat Hij werkelijk, ook voor mij, de redder van de wereld is'.

Amen.

Ds.Jaap Boerma
GKv Rotterdam-Noord/Oost
9 juli 2017